

חוצפה ישראלית ואוכל יפאני

קוניקו וטושי יאנאגיסווא ושתי בנותיהם הן קטנות, בעלות פני הפורצלן, עזבו את סוקיו ובאו לגור בתל-אביב לתקופה של ארבע שנים. כשי הולכת קוניקו יפתהמראה ברחובות תל-אביב היא פשוט אוספת מכרים. אנשים נעצרים ליד שתי בובות הפורצלן ומתחילים לדבר עם האמא, שנראית יותר כאחותן הגדולה. בערך ככה גם אני הגעתי אליה. אחר-כך שתינו קפה ודיברנו על יפאן ועל ישראל.

חשבתני שהדרך הטובה ביותר להכיר לה את ישראל בכתאחת היא להראות לה מה זו חוצפה ישראלית, ולכן הצעתי לה שתזמין אותי ואת בעלי לארוחת-ערב יפאנית ואנחנו נגמול לה בארוחת-ערב ישראלית. העיסקה נחתמה ואו נוכרתי שיש לי גם קוראים, וגם להם מגיע נחת ארוחת-ערב רק ממיצרכים שאפשר לקנות בארץ, ובמטבח ישראלי מצוי. היא הסכימה.

חלק גדול מחבריי פוחד מאוכל יפאני כמו מהואב בכתאחת ארומה, בגלל זה שהם שמעו שהיפאנים אוכלים דגים חיים. ביקשתי מקוניקו שתמנע גם מהדבר הזה. אז הנה ארוחה יפאנית נפלאה, בלי דגים חיים, על טהרת תוצרת הארץ ובזמן-עבודה לא ממושך ביותר. הארוחה כללה טמפורה, יאקייטורי, אאמינו, סונינו, אורו, ויין סאקי. בסוף הוגש פודינג-מישמש מערבי, שהיה טעים מאוד, אבל לא שייך לענייני שלנו. אגב, היינו שישה סועדים וכל הכמויות מחושבות לשישה.

דרושה כלה

מאו מודעת השידוכין של חתולתי הפרטית הפכתי לשדכנית החיות הראשונה בארץ (יש עוד מישהו?) הנה פרדריקה סגל כותבת לי מיכתב יפה ובו היא מספרת שאחרי מות בעלה, אחד מחבריהם דאג לה שהיא גרה לבדה בבית הגדול כיפה, והביא לה מתנה נהדרת ברמות כלב דוברמן יפהפה. מאז גרים פרדריקה והכלב ביחד, אוהבים זה את זה ודואגים האחד לשני. פרדריקה דואגת למוזנו של

הכלב כפיר, לפינוקו ולשאר צרכיו. הדבר היחיד שהיא לא הצליחה למצוא לו זו כלה מבית טוב, ובוה היא מבקשת להיעזר בי. ובכן, כפיר הוא דוברמן שחור, בן שנה וחצי, והוא נחמד ומחונך ובודד. הכלות הפוטנציאליות מתבקשות לטלפן למיספר-טלפון 03*834575 ולבקש את כפיר או את פרדריקה.

רצ'ב תמונתו של כפיר, לתשומת-לב הכלות. בהצלחה ומזל טוב

אז בואו ניגש לעבורה:

לטמפורה צריך: 10 שרימפס (חסילונים) או דגים קטנים או חתיכות של דג, 2 פילפלים ירוקים. חציל אחד בינוני, 3 גורים. את הפילפלים חותכים לרצועות עבות, את החציל לפרוסות ואת הגורים לרצועות דקות. עכשיו מכינים רוטב סמיך מביצה אחת, חצי ספל קמח וחצי ספל מים. לעיסה הזאת מוסיפים קוביית-קרה, כרי שהעיטה תישאר קרה. טובלים את הירקות ואת הדגים בתוך העיסה ומיידי מוציאים ומכניסים לשמן עמוק ורותח. 2 דקות והכל מוכן. שמים את הכל בצורה יפה על צלחת-הגשה והטמפורה מוכנה.

עכשיו יאקייטורי, שהם שיפודי-עוף בגריל: בערך 250 גרם בשר-עוף, ררוד או אורז, שנחתך לחתיכות והושרה למשך שעה ברוטב סויה, 3*2 כפות יין סאקי וכפית-סוכר. משפדים את חתיכות הבשר על שיפודי-עץ וצולים אותם בגרילר (אסכלה). כשהשיפודים מוכנים, שופכים עליהם את שארית הרוטב של ההשריה.

אאמינו הוא סלט נכטים ושומשום: שמים בקערה נכטים שקונים בסופרמרקט, מוסיפים להם 3 כפות שומשום (עדיף קלוי), מוסיפים כפית

דיכאון

כשביל לרכא אותי עד מוות לא צריך לעבור קשה. צריך פשוט לתת לי במתנה ספר על מחשבים או ספר על ריקמה. כל אחד משני הסוגים האלה מסוגל להחזיק אותי במצב של ריכאון קשה במשך שבועות. מין הרגשה של כלומניקיות מתפשטת עליי ומוכיחה לי שכל כוחי הוא כדיבורים. כלעשות — אני אפס!

מצד המחשבים, המישפחה שלי עושה את העבודה. בכל פעם שאני מרימה ראש או חוטפת איזה ניפוח אגו קטנטן, הם רוכשים עוד ספר על מחשבים. כל הבית מלא בניירות האלה, המלאים אותיות לטיניות בכתב חרטומים. אבל אני מצליחה, איכשהו, להתעלם מהם ולעבור בין הטיפות. שיכנעתי את עצמי שהטיפות הזאת וכל עניין המחשבים זה לא לנשים עדינות כמוני. ראתה מישפחתי וראו מכריי וחבריי שלא הלך להם לעשות ממני כן-אדם אומלל, ואז הם שלפו את פרק ב' בחיסול אישיותי המאושרת. הביאו לי את הספר אמנות הריקמה מאת לינט דהדון, הוצאת רות סירקיס, מחיר 9,600 שקל.

שנים לקח לי לשכנע את עצמי שאני שונאת כל דבר רקום. כמו ששנים לקח לי לשכנע את עצמי שלחיות עשיר זה לא טוב. והנה בא הספר הזה ומראה לי בצילומים שלו איזה דברים מרהיבים הייתי יכולה לעשות אילו היתה לי אפילו יד מינית אחת. קראתי את הספר מתחילתו ועד סופו, כולל כל ההוראות, ונראה לי שהדברים הם ממש פשוטים לעשייה. לעולם לא אנסה אותם, כרי לא להיווכח שטעיתי.

העברתי את הספר לחברה שהיא אשה אמיתית, ומאז היא יושבת ורוקמת — ואני מקנאה. תרעו לכם שקינאה זה רגש מאוד אנושי.

בעיות של תושבי חו"ל

הגר, שגרה בפאריס וקוראת את העולם הזה, ביקשה ממני לציין את המיצרכים שאני נותנת במירשמים שלי במידות מישקל ולא בכחצי חבילה מרגרינה. לכל הגרים בחו"ל: עכשיו אתם מבינים איך

טוכר, רוטב סויה ומקציפים הכל ביחד במשך דקה. הטנינו הוא סלט מאוד טעים, המורכב ממל"פפונים פרוסים דק, חתיכות של קלאמרי מבושל או חתיכות דג מבושל אחר, כמה חתיכות של אצותיים (אפשר לקנות בחנויות לאוכל סיני) חומץ, רוטביסויה וסוכר.

מנת האורז המוגש עם המערנים האלה לא שווה איכור. זה סתם אורז לבן, שבושל במים, וכוכות עצמו אין לו קיום, לפי דעתי, אבל בתור תוספת לאוכל היפאני הוא אכיל.

זה סוף השעור המוגש באוכל יפאני מצויין. אם אתם רוצים ליהנות כמו שאני נהנית, כדאי להגיש הכל בכלים הכי-יפים שיש לכם בבית, כי אוכל יפאני אמיתי הוא יפה ומוגש בצורה הכי הדרה שאפשר.

אגב, בתחילת הערב נתבקשנו להשאיר את נעלינו על יד הכניסה, וכל אחד מאיתנו קיבל זוג נעלי-בית. לסיום הערב המהנה צפינו בקאסטת וידאו של ג'יימס בונד, כששון קונרי מדבר יפאנית שוטפת עם שותפיו לתככים. בילוי בפני עצמו.

תלמדו, תיהנו וסאינארה שיהיה לכם.

אזהרה חמורה

למרות שכרד-כלל אינני נוהגת לפרסם תשדירי-שרות, אחרוג הפעם ממינהגי ואפרסם את ההודעה האחרונה של מישררה-פננים, כלשונוה, כשרות לציבור הקוראים החילוניים של עיתון זה. כ"ה כהתאם לחוק הפיקוח על המחירים תשמ"ז תוספת שניה וחוק שכר ועונש מ"ב (2000 לפנה"ס) מפרסם כזה מישררה-פננים מחירון מחייב. אין להעניש בעונשים אחרים.

העבירה	המחיר
אכילת כדך עם שינוק (בשר-חזיר)	כאב-שיניים חמור
כניל עם חמאה	שבירת גפיים עליונות ותחתונות
כניל בפסח	חטיפת מטוס נוסעים (תברה זרה)
כניל בזום-כיפור	חטיפת מטוס. אל-על"
נישואי-תערובת	רעידת-ארסה בחלקים שונים של הארץ (לא סלל בני-ברק)
נישואי כהן/גרושה	רעידת-ארמה. כולל 3 הרוגים ו150 פצועים
רחצה מעורבת (גברים/נשים)	6 תאוות-דרכים (נכים בלבד)
כניל בשבת	כניל. כולל 7 הרוגים
אי-שמירת שבת כללית	87 הרוגים בשיטוח שונות
מזוחות פסולות	שילטון המיפלגות הרחיות בארץ

בכירכת השם יברך את עם ישראל

הרב הגאון נוישטיין זצוקל נציגו בלעדי של הקב"ה לאיזור כדור-הארץ והסביבה

לרשימה מלאה יותר נא לפנות למישררה-פננים, מחלקת עובדי-איליים, אגף הנקמות המתוקות.

אני מרגישה כשאני קוראת מתכונים מאמריקה וכל הכמויות מצויינות באונצים, אוזים ושאר צרות?

אבל לעצם העניין, אין לי בעיה לכתוב 100 גרם מרגרינה, אבל אין לי חשק להתחיל לשקול גביעילבון, ושקיות אבקת-מרק, למשל. יכול להיות שבכך אעשה חיים קלים לאלה שגרים בחו"ל, אבל אתחיל לשגז את בנות ישראל, היושבות בציון, שתתחלנה לשקול לבן, גבינה לבנה וכו'.

נו, אז מה לעשות?

מה שאני יכולה זה להבטיח שאשתדל לרשום גם מישקל. אבל אם זה לא תמיד יצליח לי, אז או שתעברו למתכון הבא או שתחזרו ארצה. ולך, הגר: זה שאת גרה בפאריס ומבשלת את המתכונים שלי, זה לא נראה לך סוג של שיגעון?